

Előfizetési árak:

Egy évre . . . 6 ft — kr.
Fél évre . . . 3 ft — kr.
Negyed évre . . . 1 ft 50 kr.
Külföldre egy évre 8 ft — kr.

Egyes szám ára 6 kr.

Megjelenik hetenként kétszer:
vasárnap és csütörtökön.

SZEKELYFÖLD.

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hírlap.

Hirdetések díja:

minden egyhasábos garmond-sorért vagy annak térfogatáért 4 krajczár.

Ezenkívül minden egyszeri közlés után 30 kr helyegdíj fizetendő.

Nagy és többször közlendő hirdeményeket árkedvezményben részesít a kiadóhivatal.

A „Nyílt tér”-ben közlendő cikkekért sornként 10 kr fizetendő.

SZERKESZTŐSÉG:

KÉZDI-VÁSÁRHELYTT

Ifj. Dobay János szerkesztő lakásán.

A lap tartalmát illető közlemények a szerkesztőségben, az előfizetések, hirdetések, nyíltéri cikkek stb. a kiadóhivatalban fogadtnak el.

KIADÓ-HIVATAL:

KÉZDI-VÁSÁRHELYTT

Szabó Albert könyvnyomdájában.

Előjelek.

Arra a meggyőződésre kezdünk jönni, hogy az önbizalom és kitartás erénye, ha azt az önbizalmat ellenfeleinknél tapasztaljuk, még csak nem is erény. Nincs kor, mely nagyobbra becsülte volna a vitézséget a közép-kornál, és nincs kor, mely ugyancsak a vitézséget az ő ellenfeleiben kegyetlenebbül büntette volna, mint azt a közép-kor lovagjai cselekedték, feldulván és elpusztítván azt a várost, mely vitéz védelmet, avagy ellentállást fejtett ki.

Mondanunk sem kell talán, hogy a közép-kornak ez a vandalizmusa saját erényeinknek a másokban való félreismerése sőt elítélése, az emberi nem ítélőképességének nagyon is primitív állapotára mutatott. Ma is találni ugyan embereket, kik a mit magukban erénynek tartanak, másokban elítélik, de ez már nem a kornak, hanem csak egyesek helytelen felfogásának és műveletlenségének róható fel. De mi nem megróvásképpen mondjuk, csakis azért, mert igaz. A mi ellenzékünk egynémely szónoka vagy írója például semmit sem helytelenít inkább, mint azt az önbizalmat és kitartást, melyet Tisza Kálmánban tapasztal. Na már pedig a mi szélsőbalunk ugyancsak kitart ám, és megkövezi pártja azon tagját, mely az eredménytelen küzdelem felett gondolkozóba kezd esni. Hogy van az most már, hogy ez a ki-

tartó szélsőbal majd megessi Tisza Kálmánt, a miért hogy ő is kitart?

Egyébként az ellenzék ama óhajlásában, hogy Tisza Kálmán legyőztetés nélkül kapituláljon, nagy csüggedést veszünk észre, s kezdjük hinni, hogy megunta a kitartást. Keserű kénytelenségségből állja még a sarat, s ha nem szégyenlené magát, ő lenne, a ki kapitulálna.

Valamire való ellenzéki jelöltek dolgában országszerte nagy a hiány. Miért? Talán nem akarnak az emberek ellenzéki képviselők lenni? Vagy attól félnek, hogy fellépni ugyan fel lehet, de nincs a ki megválassza őket? Akár egyik, akár másik, de az ellenzék kilátásaira nézve szomorú jel. A szabadelvűpárt volt így 1878-ban. Minden ember szélsőbalképviselő akart lenni, vagy legalább is ellenzéki. És bizony-bizony majd megbuktunk. Nagyon nagy jele az az időnek, mikor lelkesedés helyett kelleltenkedik a hadsereg, avagy tartózkodó, pláne visszahúzódó, mint a minőnek jelenleg mutatkozik.

Pedig a honatyák jól huzzák a harangot, a sajtó is eléggé dobol, az Egyetértés ma is azt írja, hogy Tisza Kálmán megbuktatja az országot. Ennél veszedelmesebbet már csak nem állíthat. Ugyan velem, mint a ki lelkiismeretét akarja megnyugtani, hogy megtett mindent, a mit tehetett, és kezét mossa. A „Pesti

Napló” még jobban csip, mint a légy, mely vesztét éri.

Akár el is bizhatnók magunkat, de nem tesszük. Sem éberségünket, sem szerénységünket nem veszítjük el, sem azt nem tesszük fel magunkról, hogy az ellenzék ez a nagy elcsüggedése a mi érdemünk. Inkább tulajdonítjuk azt az ellenzék hibájának és igazságtalanságának, melylyel hitelét játszotta el. S ha bár választások előtt vagyunk, meg merjük nekik adni ama jó tanácsot: legyenek tárgyilagosabbak. Nincs olyan kormány a világon, mely jót ne tett volna, és nincs olyan közönség, mely egészen vak és érzéketlen volna a tények iránt; hát ha azt akarják az ellenzéki szónokok és lapok, hogy hitelük legyen csak egy csepp is, a tényeknek legalább egy tizedrészét ismerjék el. Egy tizedrész nem a világ! Ennek a tizedrésznek rovására még egyszer annyit lehet írni és szólnokolni.

De nincsen olyan! Azt hinné szónok és író egyaránt, hogy mindjárt elviszi most valami, ha igazat mond, pedig úgy viszi el, ha nem mond. Még ha mi megbocsátanánk is ellenünk vétkezőknek, van egy ellenőrző hatalom, a mely nem bocsát meg. Annyi hazugság és ráfogás nem igen mondható el büntetés nélkül; saját kezével veri meg magát, ki színtelen ezekhez a fegyverekhez folyamodik. Tisza Kálmán eltűrte és eltűri, de a ne-

mezis megsokalja és visszafizeti a kölcsönt Tisza helyett.

Választások előtt.

Kézdí-Vásárhely, 1887. május 30.

A királyi szó elhangzott, az országgyűlés berekesztetett a jövő 1887—1892-ki országgyűlés szeptember 26-ára hivatott össze. Nyomban rá megérkezett a belügyminis-teri rendelet is, mely a képviselő-választásokat június 17-től 26-ig terjedő 10 napra tűzi ki. Tehát alig 3 heti idő van a választásokig.

A mint az idő közeleg, a választási mozgalmak kezdenek határozottabb jelleget öltetni, a tapogatózó aspiránsok lassankint letűnnek a felszínről s a pártok egy-két jelölt körül tömörülnek, hogy megküzdjenek az 5 éves mandatumért, s minden jel arra mutat, hogy e harez rendkívül heves leend.

Megyénk felső választó-kerületeiben egy pár héttel ezelőtt még bábeli zűrzavar uralkodott; mindenütt tucatszámra emlegették a jelöltek; de ma már megtisztultak az eszmék; a pártok szervezkedtek s már látni lehet azon alakokat, kik az aspiráns-seregéből kiválva, mindvégig megmaradnak a küzdőterén. És nekünk kiváló örömről szolgál konstatálhatni, hogy a szabadelvű-párt ez idő szerint a megye összes kerületeiben határozott többség felett rendelkezik.

Kézdí-Vásárhely városában két kormányparti jelölt, ugymint Benkő Sándor városkapitány és Molnár Józsiás műmalom-tulaj-

A „Szekelyföld” tárczája.

Katona-koromból.

Irta Dobay János.

Szegény népfelkelő tisztjelöltek! mennyi mindent össze nem írtak rólatok! Állandó alakjai vagytok az éleztlapoknak s oda vagytok dobva a közönségnek, hogy mulasson rajtatok. Ti lángoló lelkesültséggel eltelve, elhagyátok a békés családi tűzhelyet s a polgári élet kényelmeit, hogy katonák legyetek; ti nem muszájból, hanem önként, hazafiságból ajánljátok fel karotokat a haza szolgálatára és szolgáljátok az ügyet oly odaadással, önfeláldozással, milyennel a világ egy katonája sem, s mi érte a jutalom? egy néhány gunymosoly, egy néhány éleztlapokban... No de sebbaj; majd a jövő megmutatja, hogy mennyit érnek a népfelkelő tisztetek!

Furcsa érzés lepett meg, midőn megkaptam a hivatalos behívót, hogy május 16-án rukkolkjak be a népfelkelési tiszt tanfolyamra. Tehát csakugyan katona leszek! Az igaz, hogy ez nem amolyan rendes katona-állapot, hanem azért mégis viselni kell a komiszmondurt, a pangánót s a bokáig érő kender-pantallont, hordani kell a fegyvert, dobszóra kell lépni s illedelmesen sz-

lútlálni minden rendű és rangú posztó- és aranyosillagos katonai méltóságnak. S ha nem leszünk is szigorú fegyelem alatt, de azért a sorban ép oly katonák leszünk, mint bárki más.

Haton vettünk részt a tanfolyamban. Mindnyájan telve nemes ambícióval s azon erős elhatározással, hogy minden áron jó katonák leszünk. Habozás nélkül írtuk alá a „kötelező”-t, hogy a tanfolyam tartamára alávetjük magunkat a katonai fegyelemnek, s ezzel a cibél életnek 3 hétre bucsút mondtunk.

Ezzel kezdetét vevé a felszerelés. Adtak egy mekő nagy kendernadrágot. A mint a bő és szellős ruhadarabot megpillantám, azonnal azon kérdés merült fel lelkemben, hogy vajjon ezen egy darab nadrág egy vagy két népfelkelőnek van-e szánva, mert én meg az „Elek öcsém” egész kommod megfértünk volna benne. Midőn ebbeli aggyalomnak kifejezést adtam, a tizedes ur megvigasztalt, hogy „az zsávolynadrág-nak azon természetűtye vagyok, hogy eleinte bő, azonban ha megmosódik avagy megázik, úgy rááll a testre, mint az parancsolat”. Megfogadtam a jó tanácsot s meg is mosattam a pantallont, de akkor meg oly rövid lett, hogy éppen csak bokáig ért. Így kellett 3 hétig viselni.

Kaptam egy újdonsíj honvéd-kabátot,

mely is szintén erősen „nőttömre volt szabva”; kaptam puskát, pangánót, egy rémséges nagy köpenyeg, tölténytartót, nyakravalót, veres nadrágot, bakancsot, s ubiczkot, tölténytáskát, stb. stb., szóval mindent, a mi csak egy katonának dukál.

Másnap reggel már mint katona ébredtem fel. Egy kissé nehezemre esett a korai felkelés, de hát meg volt mondva, hogy a ki egyszer-kétszer elalussza magát, harmadszor aztán aluhatik, a meddig tetszik, a mi egyértelmű az elbocsátással. Ha kurtavassal fenyegettek volna, talán vagy egyszer megtörténik a kalamitás; de az a gondolat, hogy kicsaphatnak a katonaságból, már reggel 4 órakor mindig felriasztott édes álmaimból.

Első nap megtanítottak, hogy miképpen kelljen a katonának fegyverét vállán hordani, minő fogásai vannak a puskának, milyennek kell lenni a katona magatartásának, miképpen kell lépni, hogy kell a rangbeli katonai egyéneknek köszönni stb., s másnap aztán végig vezettek a városban ki a gyakorló-térre.

Sokszor és sokat drukkoltam életemben, de ennyit soha. Okvetlenül katonásan akarom kinézni. Kifeszítettem mellemem s kiléptem ballábammal úgy, hogy a sarkam hegyén levő tyukszem minden lépésre tolvajt kiáltott. A fejem egyenesen az égboltra szegezve, szemem merészen néztek a napba, mert hát a tizedes ur előre megmondta, hogy „a z

katónának nem szabad az földet nézni”; oldalamot kékre verte a puskatusa, hanem azért oda sem néztem neki: katonadolog az egész. Az izzadság özönlött rólam, míg a bámulók köréből kiértünk. Nem tudom, hogy első fellépésem elég katonás volt-e, de ha valami hiányzott, az nem rajtam múlt.

S hát még mikor pár nap mulva a honvéd legénység által kiegészített csapatban dobsszóval vonultunk végig a városban! Nem tudnám leírni azt a különös büszke érzést, mely akkor lelkemet eltöltötte; de minek is írnam le? hisz a cibél népség úgy sem értené meg.

Nagy igyekezettel tanulván, mondhatni „vésszes gyorsasággal” haladtunk a katonai tudományokban, s mint minden kezdő ember, szentül meg valánk győződve, hogy mindent tudunk. Folytonosan hadműveletekről vitakoztunk. Még nem tudtuk a kettős rendbe való átmenetelt jól kezelni, s már is egyikünk kisütötte, hogy ha a nagy Napoleon nem Waterloo-nál, hanem például Páris mellett koncentrálja seregeit, semmi esetre sem vesztette volna el a waterlooi ütközetet; egy másik meg az ókori hadviselést vette éles bírálat alá s erősen harcolt azon állítása mellett, hogy nincs semmi lehetőség arra nézve, hogy Miltiades csatát nyerjen Marathonnál, hogyha a persáknak Manlicher-fegyverei vannak. Nagy

donos, fognak megküzdeni. Mindkét jelölt erős párttal rendelkezik, s hogy melyiké lesz a győzelem, azt ez idő szerint még sejtteni sem lehet. A függetlenségi párt, mely két választáson győzött, de utóbbi időben párthívei nagyobb részét elvesztette, a választások közeledtével némi kísérleteket tesz a szervezkedésre, sőt jelöltet is szándékszik Eötvös Károly személyében felállítani, hanem mi azt hisszük, hogy a dolgok jelenlegi állásában még az Eötvös neve és segéd-eszközei sem leendeneek elegendők a függetlenségi pártot diadalra juttatni. A mult tanított meg népünket arra, hogy képviselőjét ne a távolban, hanem saját körében keresse, mert csakis az lehet jó orvos, ki betegét s annak bajait teljesen ismeri. Naponkint mind jobban kezd terjedni azon meggyőződés, hogy nem az országházban elmondott fényes szónoklatok, hanem a helyzet alapos ismerése és jóakaratu munkálkodás azon tulajdonságok, miket képviselőinktől váruunk kell, mert gyakran egy maga idejében és helyén alkalmazott jó szó többet ér, mint egy nagyszabású országgyűlési beszéd. E városnak és általában az egész megyének annyi sebe van, hogy azt pusztá szóval meggyógyítani nem lehet, s ha nincs olyan emberünk, ki tudja és megmutassa az illetékes köröknek, hogy hol és mink fáj, miképen lehessen azokat orvosolni?!

A helyzet tisztán áll, csak elfogulatlanul kell azt megtekinteni. A multól következőssünk a jövőre. Kézdi-Vásárhely városa két ízben küldött függetlenségi képviselőt az országgyűlésre; és ugyan mit nyertünk vele? Beváltatott-e csak egyetlen egy azon fényes ígéretek közül, miket akkor oly bő kézzel szórtak? Lett-e kevesebb az adó, javultak-e gazdasági s iparviszonyaink, mutathat-e fele város vagy egyes ember egyetlen előnyt, mit függetlenségi képviselőjének köszönhet? Jó lélekkel elmondhatjuk, hogy nem. Tudtuk, hogy van képviselőnk, de nem éreztük jótékony munkálkodását. Az a lelkes, mindent ígérő barátság csak addig tartott, míg a mandatum átdatott, s aztán 3 évig ki-ki úgy intézte a maga dolgát, a mint tudta. S ki kételkednék abban, hogy ez jövőben is nem így lenne, ha függetlenségi

és sok vitára adott alkalmat azon kérdés is, hogy vajjon a népvándorlások s csapatok kettős rendekben avagy fejlődött vonalban törtek-e át Európán stb. stb.

Én még álomban is csapatokat vezényeltem; egész hadi terveket főztem ki agyamban, melyek egyről egyig mind fényesen sikerültek.

Kis kertemben van két hosszú virágágyás, az egyik violával, a másik meg Phloxal beültetve. Ugy néznek ki, mint két arcvonalban felállított szakasz. Mindkettő előtt egy-egy nagy Datura, mint szakaszpáncsok. Mindkét szakasz háta megett különböző virágokkal beültetett ágyások, melyek a tartaléksapatot, ágyúteget és élelmezési vonatot képviselik.

Ilyen volt az én kis hadseregem. Már most elképzeltem, hogy ha a violacsapat hirtelen meglevenednék a támadást intézőnek a Phloxsereg ellen s hátul és oldalban a Verbenák, Pelargoniumok, Cannák, Portulakkak ágyúteget adnának, milyen pompás kis háboru lenne ebből!...

Mikor már a fegyverforgatásban és mozgulatokban eléggé jártasok valánk, kezdtük magunkat a katonai fegyelemben is gyakorolni. Ugy állani a sorban, mint a czővek; nem mozogni, ha légy száll az orrodra; nem pislogni, ha a nap süt a szemedbe; nem nevetni, ha valamelyik egy-egy nagyszabású ügyetlenséget követ el; nem feleselni vissza, ha valamelyik hason rangú népfelkelő vezénylősközlésben megszólít: ez a legnehezebb dolog egy népfelkelőre nézve, kit a leg-

képviselőt választanánk? Az ellenzék szavakban nem szegény. Minden létezőt lerántani, mindenért a kormányt tenni felelőssé, a csalfa remény szivárványszíneivel képrázatni el a hívők szeméit, soha be nem váltható ígéretek tenni: az vajmi könnyű dolog, de azért a ki a világ folyását ismeri s a ki komolyan, higgadtan gondolkodik, az jól tudja, hogy e nagyhangu hazafiak az eseményeket rendes medrűkből kitéríteni nem képesek. Elismerjük, hogy a jelenlegi kereketlen világban az alkotmányos élettel járó terhek kétszeres súlyllyal nehezedenek a honpolgárookra s ilyen kedvezőtlen anyagi viszonyok között a jobb jövő rőzsás színekkelfestett képe sokat elszédít s hisz a szép szavaknak, mert az ember könnyen elhiszi, a mi neki kedves; de a józan gondolkodású székelv nép a multból okulva, el fogja bíráltni, hogy mi lehetséges és mi nem.

Minden értelmes embernek azon uton kell haladni, mely boldogulására vezet, s hogy a mult választásoknál követett ut nem volt a helyes, azt a következmények eléggé megmutatták. Hogy várhattunk volna jót a kormánytól, mikor nem volt, a ki őszintén elmondja, hogy mire van szükségünk. A néma gyermeknek pedig az anyja sem érti hangját.

Ismételjük tehát, hogy minden ok a mellett szól, hogy az eddigi helyzeten változtatni kell, s ezt csak úgy érhetjük el, ha ez uttal magunk közül és szabadelvű képviselőt választunk. Van két helybeli jelöltünk; minek nekünk egy harmadik, a ki teljes idegen hozzánk, nem ismeri szokásainkat, viszonyainkat, kisebb-nagyobb bajainkat, s ha akarná sem tudná úgy védeni érdekeinket, mint amazok? Aztán meg nem is volna valami nagy dicséretünk, ha a szomszédba kellene mennünk embert keresni, ki minket képviseljen. Azt értjük, hogy a hol nincs alkalmas ember, oda más helyről jöjjön, de minálunk ez az eset nem áll. Legyen vége az ámitásnak; egy szívvvel és egy lélekkel tömörüljünk jelöltjeink körül, s ha így cselekszünk, alapos okunk lesz remélni, hogy városunk egy jobb jövőnek fog elébe nézni.

(Folytatása következik.)

magasabb tisztól az utolsó katonáig oly nagyon megbecsül mindenki, s kire csupa udvariasságból nem alkalmazák; szigoruan azon fegyelmi szabályokat, miket a rendes katonákra alkalmaznak. No természetesen minket nem úgy becsültek meg, mint egy kolozsvári népfelkelőt egy tizedes, ki, midőn a nagyságos népfelkelő ur gyakorlatközben hibásan fordult meg, ily szavakkal vigasztalta: „Soh'se méltóztassék instálom békétlenkedni. Nincs oly buta ember, kiből én jó katonát ne tudnék csinálni. Csak méltóztassék türelemmel lenni.” Nekünk Isten kegyelméből nem volt soha szükségünk az ilyenmő tizedesi vigasztalásokra. A miniszteri utasítás a népfelkelő tisztjelöltek iránt különös elnézést rendel; ennél fogva magunknak kellett fegyelmi szabályokat állítani fel. Közegyetértéssel kimondottuk tehát, hogy a ki a sorban rendetlenkedik, egy piczulát fizet. Ez hatott. Már másnap nem lehetett megismerni, hogy melyik a közhonvéd s melyik a népfelkelő. Egyéb katonai erényekben is ékeskedni kívánván, a türelem, önmegtagadás és katonai fegyelem gyakorlására következő módot találtunk ki: Szabad óráinkban összeállott kettő. Egyik volt a közember, másik meg a felebbvaló. Mikor aztán az előljáró „vigyázz”-t kiáltott, a közembernek úgy kellett magát viselni, mintha a sorban volna. Akkor aztán a tiszt ur mindent elkövetett, hogy embere türelmét próbára tegye. Tollszárral csiklandozta orrát, lezamarazta, szeme közé neve-

SZEMLE.

A francia kormányválság. A legújabb hírek szerint a Rouvier-kabinet létrejövetele kétségessé vált. A most folyó tárgyalások azért nem kecsesgetnek eredményre, mert azt a kérdést: Boulanger bukjk-e vagy nem, igen bajos eldönteni. — A szenátus baloldalának független csoportjai elhatározták, hogy a szenátus republikánus többsége nem fog támogatni egy oly miniszteriumot, melynek Boulanger is tagja. E határozatot tudatták Grévi-velis. Rouvier ellen különösen a szélső baloldal intéz heves támadásokat.

A Bulgáriára vonatkozó török körjegyzék megjelent. A jegyzék felsorolja mindama lépéseket, melyeket a kormány tett, hogy Bulgáriában a pártok között a egyetértést létrehozza. Konstatálja azután, hogy ez minden fáradozás dacára sem sikerült és mert a jelenlegi állapot mellett Bulgáriában bekövetkezhettek oly események, melyek az európai békét veszélyeztetetik, igen kívánatos lenne, ha a hatalmak a bolgár kérdés rendezését újra eszmecserére trágává tennék és megneveznének egy vagy kétjelöltet, hogy így teljesüljön az ideig lenes bolgár kormány által annyiszor hangoztatott kívánság.

Munkászavargások. Belgiumban a gyári munkások ismét mozogni kezdenek; a Brüsszelből érkezett távirati tudósítások szerint a vidékről föltte nyugtalanító hírek érkeztek, melyek arra vallanak, hogy Belgium rendkívüli politikai mozgalom előestéjén áll. Brüsszel összes munkás-egyesületei elhatározták, hogy kedden beszüntetik a munkát. Verviersben nagy munkástüntetések voltak, melyekben 10 000 ember vett részt. A munkások közt óriási az izgalom. A nemzetközi beavatkozárról szóló híreket megczáfolják.

Tanügy.

Mely külső befolyások mozdtják elő és melyek gátolják a népiskolai tanító működését?

(Felolvastatott a háromszéki tanítótestület országi járáskörének 1887. május 12-én Léczfalván tartott gyűlésében.)

(Folytatás.)

A német, a zsidó stb. áldoz és örömmel tesz gyermeke tanulását; a magyar boszúból nem elegendik közéjük. De ha valaki titokban fülbé sugja s felvilágosítja, hogy ilyen eljárás mellett csak a más nemzetiségűeknek használ, mert kevesebb gyermekkel a tanító többre mehet, s míg azok tanulnak, addig ezek tudatlanok maradnak: felébred benne az irigység kigyója s ennek üldözése ó utra tereli a makacsot, s később gyermeke, ha büntetésből távol tartatnék az iskolától,

tett, oldalba ütötte, lehasaltatta a földre, megtépte füleit, s ha mindezt a köztvitéz nem tudta komoly képpel kiállani, megfizette a piczulát. Ily módon meggyűltek a piczulák, s ha mulatva is, de lassankint úgy megszokták a fegyelmet, mint bárki más.

Ezen közben élveztük mindazon előnyöket is, mik a katonai egyenruhával járnak. Az ember egyenruhában egy fokkal magasabbnak érzi magát, mint a ködmönös jámbor ezibil népek, s még a lány szemek sem úgy ragyognak a katonára, mint a ezibilre. Ha 4 órai farszót gyakorlat után rászot kaptunk és egy-egy kedves, hófehér kezecke egy-egy pohár gügyit nyújtott ki a salukáterén, felfedve lőn minden fáradtság, mert a tizedes ur szavai szerint „a katonai lelkét a glanczos női ábrázata, a gyomrát meg a gügyi vidítja fel”. Ha ugy estende glanczos pangánéttal, feszes léptekkel végig masiroztam az utcákon, minden kapu aljából egy-egy gúgéd sohaj repült felém. Nem egyszer akartam ez epedő sohaj forrását megismerni, hajh, de az a nyomorult szeműveg mindig elrontotta, mit az egyenruha épített. Mikor okulárem egyet villant, az én szépen rendezett futásnak eredt. „Csak népfelkelő!” — hangzott távolról s nyomban rá egy vídám, dévaj kacagás s nekem szégyenkezve hátra arcz-ot kellett csinálnom.

Népfelkelők, sohase viseljete szeműveget!

(Folytatása következik.)

saját jogától megfosztottak érezné magát azt pedig tudjuk, hogy a jog iránti érzet a magyar embert szunyadni nem hagyja. Ilyenmő külbefolyás is az iskola és tanító kezére játszik.

7. Valamely állás betöltése, s így a tanító is, ha a község, illetve iskola-zék vagy felekezet híreinek kezébe van adva, szomoruan tapasztaljuk, mennyi visszaélés jár a választás, a legtöbb esetben mennyi ellenségeskedést támaszt a felek között, s a megválasztottnak egyes választói által tudatlanságból vagy esetleg személyeskedésből felemlegetett, hánytorgatott téteménye mennyi kellemetlen érzést okoz és hányszor szíjva megkeblét a békétlenítő körülmény fulánkja, s hányszor kénytelen ezt érezni — hogy egyebet ne hozzak fel — illetményének kiszolgáltatásánál is?!

Legyen a megválasztottteréyes, tevékeny, szóval helyét töltse be kifogástalanul s még is gyakran az anyagi hiány — a szegénység — megtöri, mások kegyére szorol, keze megkötve, tekintélye elenyészve, lépése kiszabva s törekvése mindig gáncsolva leend.

Én azt gondolom: midőn a tanító oklevélét megkapja, ezzel az el van ismerve, hogy ő a tanítói pályára képes. Épen ezért, hogy a visszaélés vele ily könnyen ne történhesék, érdemfokozat szerinti állomásra legheylessebb volna kineveztetése, és ha többre érdemes, haladjon előre.

Nem lehet tagadni, hogy a tanítónak állásából folyó kötelességei mellett jogai is vannak, de ha tekintetbe vesszük, mennyi erkölcsi köteletség nehezedik rá s vajjon illő arányban-e, ezzel hosszasan nem foglalkozom, csak annyit jegyzek meg, hogy a kinek kötelessége jóval túlszárnyalja jogait, annak munkálkodása alárendelt és nem lehet az ügy kívánalmainak igazi munkása. Tehát szabadabb térre volna szüksége bár azon körben, melyben él, s lépése az előhaladásban biztosabb lenne.

8. A pálya fontosságához képest, ha az illetőnek elméleti ismeretein kívül egyéb megkívántató jártassága hiányzik s e mellett fiatal, csaknem gyermeki ész vezérli hajlamait: lehet-e kívánni, hogy komoly s a várakozásnak megfelelő eredmény legyen hivataltos működése után?

Mindaddig, — mint más pályán is megvan a gyakorlat — míg a képzőintézetből kikerült növendék a rendes tanítói állomások mellé szerezett segédi állomáson 2—3 évi gyakorlattal nem tökéletesítette ismereteit úgy az iskola tárgyaiban, mint a külleltel egybekapcsolt teendőkből: addig oklevél ne adatuk kezébe s állandó rendes tanítói állomást ne foglalhatna.

Az ilyen uton nyert minősítés — előnyén felül — a pálya színvonalát emelni látszik, tanügybarátokat inkább hódít, kik szívesebben nyujtnak kezét a középület munkájában.

9. Ha valaki tanulmányai bevégezése után pályára lépett, de ekkor kimondva látja feje fölött az itéletet: „Itt vagy, megvagy; ennél több és egyéb nem lehetsz; itt ha élhetsz, éljed, hanem veszned, halnod kell”, — nem hiszem, hogy az ifjú lángban buzogójtett-ereje, előretöréskése el ne szunyadjon, ki ne aludjék a kebelben és helyzetének rabslógájává ne váljék. Az ilyen helyzet a páriakétól nem sokban különbözik, mert a mások lenézésén, közönyösségén kívül az emberben magában lakozó lélek, a szív érzeménye és önérzet az, mi legjobban megveti porhüvelyét.

Ez tagadhatlanul valóságos tény lévén, a fokozatos előhaladásra pályánkon is tér kellene, hogy nyitassék, még pedig az ungmegeyi tanítótestület javaslata szerint, mely — azt hiszem — mindnyájunk előtt ismeretes.

10. Ha a népiskola hat osztályáról szóló bizonyítvány nélkül a növendék iparos tanoncznak a törvény szigorú ellenőrzése következtében semmi körülmények közt nem volna felvehető, és majd a polgári jogok gyakorlatában a hat mindennapos és három ismétlő osztályt nem végeztek gátolva lenének: hiszem, hogy a szülő gyermekének az iskolából való elmaradására ürrüget keresni nem igrkeznek, sem pedig a tanító eljárásával szemben nem agitálna, hanem

valósággal gyermeke érdekében a tanító előnyére töle telhetőleg mindent megtenne.

11. Évi zárvizsga alkalmával az eredmény fölött a különben sem szakértők ellenszenvétől vagy más okból sugalt vélemény nyilvánítása az illető tanító jóindulatát lesújtja, tönkre teszi. Mivel pedig minden iskola vizsgájára egy-egy elfogulatlan szakértő a megyei tanfelügyelő helyetteseként nem jelenhetik meg: az eddig gyakorlatban volt uton kell maradnunk; de éppen azért kívánatos volna, hogy törvény vagy felsőbb rendelet által a korlátai közt legyen ez alkalom az iskolások, tanító és növendékek komoly ünnepevé varázsolni; a hang, mely elrepül vizsga zártával, a szülők fülében a buzdítás, kitartás és gyermekükért való áldozás visszhangjaként terjedjen szét. A tanító azt, a mi őt illeti, — ha már csakugyan szükségessé vált — megérti négy szem közt, vagy szűkebb körben is, hol netalán félreértett eljárását okolni is tudja. Ez utóbbi szavakat mondja a magas miniszteri rendelet tanévi időközre, s igen üdvös volna, ha vizsgálat alkalmával sem nőné oly nagy és mez nélkül való tartalomra magát, mert ekkor az ellenszenv parázsa nem engednének lángra gyuladni, és csendesebben, akadálytalanabban folya a tanító munkája a megrongált mederben.

(Folyt. köv.)

Vajna Mihály.

Különfélék.

— Kézdi-Vásárhely város [képviselő-testülete] ünnep harmadnapján gyűlést tartván, felolvastattat a legmagasabb királyi leirat, mely szerint Ő felsége az új országgyűlést szept. 26-án hívja össze. A gyűlés felállva hallgatta végig a legmagasabb leiratot s hódoló tisztelettel vette tudomásul és végül zajosan megjelenezte a királyt.

— Időjárás Háromszéken. Mig Magyarország legtöbb megyéből egyre érkeznek a hírek az árvizek pusztításairól, addig minálunk ugyan fukar kézzel mér az ég az esőt. A székely gazda azt mondja, hogy ha májusban nem lesz elég eső, később aztán hiában lesz, nálunk pedig különösen K.-Vásárhely környékén egész május havában még sohasem ázott meg a föld. Egy-két órai futó esővel vagyunk. Ily tartós tavaszi szárazságra még a legöregebb emberek sem emlékeznek. A tenyészet általában mindenütt hátra maradt s ha még így tart, szomorú aratást érünk.

— Dancz Lajos színtársulata cseberből vederbe lépett. A dolog úgy történt, hogy Dancz Lajos színgazdát még a múlt év őszén folyamodott Kézdi-Vásárhelyre színi engedélyért. Meg is kapta. Ápril havában bejött Brassóba s megkezdte előadásait. Innen küldött egy embert bérletgyűjtés végett Kézdi-Vásárhelyre s egyszerűen értesítette a város közönségét, hogy május közepén megkezdik előadásait. A jó kézdívásárhelyiek mind várták a társulatot s várták még akkor is, midőn Dancz uram nem Kézdi-, hanem Maros-Vásárhelyen játszott. Dancz ur tehát nem tartotta illőnek, hogy kimentse magát, a miért egy város közönségét felültette. Annak idejében több jóra való társulat pályázott, de a városi hatóság a Dancz ur érdekei iránti tekintetből egynek sem adott bármely rövid időre sem engedélyt; és most a színgazdát azzal halálja meg a hatóság loyális eljárását, hogy szó nélkül hátat fordít és színészet nélkül hagyja a várost. Kérjük mi, hogy miért legyenek a városi hatóságok tekintettel a vidéki színtársulatok iránt, ha azok így járnak el? ... Dancz különben a „Marosvidék” tudósítása szerint rossz húzást tett a flankenbewegunghal, mert az engedélyezett 6 előadás már lejárt s M.-Vásárhelyről távoznia kell, mert június 1-re más társulat kapott engedélyt. Már most menne Dancz, ha lenne, hova. Még megérjük azt a rendkívüli szerencsét, hogy szemét ismét kegyesen felénk veti, de akkor, reméljük, hogy hatóságunk nem fogja oly készséggel kiadni az engedélyt neki.

— Értesítés. A kézdívásárhelyi alsófokú ipariskolában az 1886—87-ik iskolai évet bezáró nyilvános vizsgálatok vasárnap, június 5-én délután 2 órán kezdve

fognak megtartatni, melyekre a szülők, az érdeklődő nagy közönség és tanítómesterem urak meghívotnak. K.-Vásárhelyen, 1887. május 31-én. Gyöngyösi István igazgató.

— Értesítés. A kir. tanfelügyelőtől vett értesítés folytán figyelemztetjük e helyen a községi iskolások és állami iskolai gondnokságokat, hogy ha a jövő 1887—8-ik évi költségvetéseiket elmulasztanak olyan időben betérjeszteni, hogy azok a közigazgatási bizottság július havi üléséből a magas oktatási minisztériumhoz fölterjeszthessenek, az esetben az államsegélyek engedélyezésében ismét sajnálatos késedelem fogna bekövetkezni.

Mulatságok.

A kereskedő-ifjúság majálisa.

Kézdi-Vásárhely, 1887. máj. 30.

A gazdaközönség esőért imádkozott, a kereskedő ifjúság meg felhőtlen kék égért. Az ég nem tudta egy ideig elhatározni magát, hogy melyik részre hajoljon: borongott egész délelőtt, lomha fekete felhők gomolyogtak, minden pillanatban készen, hogy tönkre tegyék a kereskedő ifjúság szép reményeit, de egyuttal áldást hintsenek a tikkadt földre. Délután aztán lassanként kiderült s a mulatni vágyó közönség sűrűn kezdett özönlenni a Nagy Ferenc-féle rét felé, hol az idei első tavaszi mulatság megtartandó volt. Sokan maradtak otthon, de sokan voltak lenni is, s délután 3 órakor a roppant tágas pavillon a szó teljes értelmében zsúfolásig telt vidám közönséggel. Az ifjúság az esőtől való félelem lidércnyomása alól megszabadulva, kétszeres erővel látott hozzá a tánczhoz s a sok jó kedvtől sugárzó arcz teljesen beillt egy kedélyes tavaszi mulatság keretébe. Este felé aztán a tánczterem hőlygei hirtelen háziasszonyokká változtak át és ép oly szeretetre-méltóan gyakorolták ebbeli tisztüket, mint a mily kedvesek volnának a tánczteremben. Az ember csak azt sajnálta, hogy miért nem rendelkezik heliagabali étvágygyal, hogy elfogadja mind azt a szíves vendégszeretetet, melylyel a szép háziasszonyok részéről találkozott. Mondhatom, hogy az étvágy-gerjesztő pecsenyék, kíváncsok tészták szívesebben adva s jobb kedvvel elfogyasztva soha nem voltak. Mikor aztán a test megkapta a magáét, ismét bekerült a társaság a pavillonba s elkezdte ott, a hol elkagyta volt.

A négyeseket nem kevesebb, mint 80 pár tánczolta. A rendkívül kedélyes mulatság éjfélt után ért véget. Jelen voltak a hőlygek közül:

Fejér Lukácsné, Nagy Mariska, Hosszu Gyuláné (Kovácsné), Popovics Róza, Balázs Laura (Torja), László Antalné nővére (Torja), Fejér Vilma, Kolombán k. a. (Volál), özv. Szabó Elekné, Szabó Sámuelné, Fejér Katalin, Fejér Nina, Khel Róza, Fejér Mariska, Fejér Papi, Popovics Andrásné, Popovics Vilma, Beczman Lina, Nagy Ferencné, Molnár Ferencné, Frenkel Emánuelné, Fabriczius K.-né, ifj. Dávid Istvánné, Dávid Mari, ifj. Jakab Istvánné, Jakab Karolin, Jakab Beátruczka, Török F.-né leánya, Csizsár Dénesné, Pongrácz Jánosné, Pongrácz Mari, Kovács Karolyné, Székely Jánosné, Székely Málna, Keményfi Katinka, Málnási Albina, Málnási Kristófné, Tóth Réza, Kovácsi Amál, Kovácsi Bálintné, Kovácsi Ilona, Jancsó N. k. a. Száva Dávidné, Szöcs Józsefné polgármesterné, Dávid Antalné, Dávid Jánosné, Wertán Mariska, Wertán Andrásné, Kovácsi Ilona (Józsefné), Kovácsi Józsefné, Török Ferencné, Tamó Andrásné, Tamó Paula, Tamó Klára, Nagy Dénesné sórtőzőné, Szöcs Karolyné, Jancsó Dánielné és leányai, Molnár Józsiásné, Kovács F.-né gyógyszerészné, Czimbalmos k. a., Szöcs Samuáné, Jancsó Dénesné, Szöcs Etel, Landt Józsefné és 2 leánya, Császár Lukácsné, Császár Teréz, Császár Franciska, Császár Róza.

Apróságok.

Gyermek-logika.

Mama: Légy jó fiu, Marczika, s vedd be szépen az orvosságot.

Marczika (siránkozó hangon): Nem tudom bevenni.

Mama: Dehogyan nem tudod; ha az ember akarja, mindent megtehet.

Marczika (diadalmas arccal): Ugy? Akkor kát nem akarom.

Milyen lett az emléktábla.

— A hány költőt csak ismerek, halála után mindeniknek táblát helyeztek a lakó- vagy születési házára; vajha én is megérném azt a dicsőséget!

— Hm, pajtás, azt már megérni alig fogod, de a tábla mégis ott ragyog majd lakóházad falán, s az utókor olvashatja róla ...

— Mit ... mit?

— Ebben a házban ...

— Nos?

— Ebben a házban — egy butorozott hónapozsoba kiadandó.

Párisi erkölcsrajz.

— Képzeld csak, kedvesem, én beszélek álmodban.

— Az baj, ügyelj magadra, mert hátha ...

— Ne aggódj, mindkettőnek egy forma a keresztneve.

Csodálatos.

— Képzeld csak, Irén, a mama ma kivette egy fogát s olyan borzasztóan jajgatott!

— No, Róza, ez csakugyan csodálatos. Az én anyám minden este kiszedi minden fogát és mégis soha sincsenek fájdalmai.

Még pongyolában van.

— A maga urnője énekel odafenn?

— Ő maga.

— Nem valami különös.

— Persze, még nem is lehet különös, hisz pongyolában van.

A konyhából.

— Eredj, leányom, mosd meg ezt a petrezselymet.

— Szappannal, édes mamám?

Tulságos önértet.

— Nos, kisasszony, hogy van a kis nővére? Eddig már ő is nagy leány lehet.

— Köszönöm kérdését; ő is igen esinos lesz idővel.

Mi lesz a régi holdból?

— Figyeld meg csak, fiam; holnap újhold lesz.

— Igen, apuskám (hosszas gondolkodás után), de hát a régivel mi történik?

— Abból, édes gyermekem, csillagokat faragnak.

Csak lefeküdt.

Nagy hűhóval lovagolja Peti cigány a vásárbán sárga gebejét, melyben a szusz már csak a nagy hideg tartá; egyik lábát, mely a vevők felé volt, elnyújtván a kengyelben, a másikkal irtalmatlanul sarkantyuzá azon oldalát, melyet azok nem láttak; egy-egy azonban a sárga ló oldalát, a cigány a hóra bukik, s felemelkedve így szól a vevők-höz, kiknek egy része szánta, másika nevette:

— Látják azs urak, még a gondolatomat is kitalálja; látta, hogy le akarok szállni, tehát lefeküdt.

Finom cipők.

— Miféle dolog az, cipész uram, hogy a napokban az ön üzletéből vett cipőim már tönkre mentek? Nézzé csak, a bőr kilyukadt, a talpa leszakadt.

— De ugyan mit csinált nagyságod ezekkel a cipőkkel?

— Egyetlen látogatást tettem bennük.

— Ugy, most már értem, (különös komoly hangon) az általam készített cipők oly természetiek, hogy bennük nem tesznek, csak fogadnak látogatásokat.

Megfordított mars.

Három nagyreményű színész sétált a város-ligetben: Hősi, Tokai és Szeremlei. A zenészek a nagy közönség mulattatására a legszebb indulókat játszották, mire Tokai elragadtatva így kiált fel:

— Isteneim, mi szép, hogy jeles férfaink neveit a zenében így megörökítették. Van Rákóczy-mars, Hunyady-mars, Klapka-mars, Kossuth-mars. Vajjon eljön-e az az idő, midőn azt fogják mondani: Hősi-mars?

— El ám, — felel lelkeseredetten Hősi — csakhogy megfordítva: mars Hősi, mars Tokai, mars Szeremlei!

Különös kérdés.

Biró: Vádolt! házas ön?

Vádolt: Talán van hajadon lánya a biró urnak?

A humánus férfit.

A: No, hallja, ez mégis sok! Hogy lehetett embert úgy elverni, mint ön azt a szegény X-et?

B: Tudhatja, hogy durván megsértett.

A. (megbotránkozva): Mindegy! Lásza, én ennyire sohasem felejtkeznék meg magamról. A feleségem kivételével nem vertem még meg soha senkit.

Simor adomája.

A hercegprímás egy ízben tréfásan megjegyezte meg püspöktársai körében:

„Mi is nagyon demokratizálódunk. Azelőtt nagyrészt grófokból, bárókból kerültek a magyar püspökök. Most tulnyomó kezd lenni köztünk az iparos-osztály. Már két Szabó lett püspök (a volt szombathelyi és a szamosújvári), két Kovács (a veszprémi és az ungvári). Nekem csak az apám volt csizmadia, hanem a kassai püspök maga — Suszter!”

A jó kis fiu.

— Mama, ugy-e, azt mondtad az Annának, hogy csukja be mindig a kredenczet?

— Igen, fiacskám, de hát miért kérdezt ezt?

— Miért? Azért, anyácskám, mert az Anna nem csukta be. Én hát, hogy megbüntessem a lustaságáért, megettem a három dióskiflit, a mi a kredenczben volt.

Régiséggyűjtők figyelmébe.

Egy élelmes ódonász a következő fölhevást tette ki kirakatába:

Köz tudomásu dolog, hogy a waterlooi ütközet eldölése csak egy hajszálon függött. Hosszas kutatások után sikerült megtalálnom ezt a hajszálat s méltó árért hajlandó vagyok azt átengedni.

Közzgazdaság.

A kézdívásárhelyi takarékpénztár 1887. májushavi üzletforgalmának kimutatása.

Bevétel:

	frt	kr
Pénztárkéslet 1887. május hó 1-én	12576.12	
Betéti számlán 75 tételre	7636.88	
Leszámitolt váltó-számlán	129706.00	
Előlegkölcsön	175.00	
Zálogkölcsön	147.00	
Befiz 6% kamat	2818.58	
Illeték	1366.96	
Kezelési költség	97.96	
Jelzálogkölcsön	7265.00	
Visszleszámitolt váltó-számlán	642.06	
Többek számláján	4000.00	
Intézeti hájzvédelmi számlán	75.00	
Értékpapír-számlán	10.50	
Tiszti előleg-számlán	5.00	
Nyugdíjalapkamat-számlán	10.00	
10% betéti államdíj-számlán	6.92	
Vegyes államdíj-számlán	45.00	
Magyar orsz. nyugdíj-intézet száml.	80.00	
Ügyeszi költség-számlán	30.78	
Visszaváltókamat-számlán	12.60	
Összesen	166612.65.	

Kiadás:

Betéti számlán 52 tételre	7484.85
Betéti folyó kamat-számlán	68.73
Leszámitolt váltó	130186.00
Előlegkölcsön	95.00
Zálogkölcsön	169.00
Jelzálogkölcsön	7249.00
Kifizetett osztalék	262.00
Kezelési költség	29.00
Tiszti fizetés	186.66
Visszleszámitolt váltó-számlán	8194.00
Többek számláján	4500.00
Vegyes államdíj-számlán	2.97
Ügyeszi költség-számlán	30.64
6% kamat	2.42
Nyugdíjalapkamat-számlán	30.00
Visszaváltókamat	328.78
Állami adó	500.00
Értékpapír	41.75
Posta-és bányadíj	11.23
Jótékony és jutalék	2.00
Pénztár-maradvány 1887. május hó 31-én	7288.62
Összesen	166612.65.

Kézdi-Vásárhely, 1887. május hó 31.

Benkő Gyula,
könyvvezető.

Szerkesztői izenet.

Cs. Gy. Kovács. Tárgyalmas miatt késett. Jövő számunk hozza. Elnézést kértünk.

Piaczi árak

Kézdi-Vásárhelytől, május 26-án.

Buza (tisztá)	hektóliterenkint 5 frt 80 kr.
„ (elegy)	— frt — kr.
Rozs (tisztá)	3 frt 85 kr.
„ (elegy)	— frt — kr.
Arpa (tisztá)	3 frt — kr.
„ (elegy)	— frt — kr.
Zab	1 frt 90 kr.
Törökbuza	4 frt 50 kr.

Kása (köles)	hektóliterenkint 8 frt — kr
„ (árpa)	24 frt — kr
Borsó	6 frt — kr
Lencse	10 frt — kr.
Fuszulyka	5 frt — kr.
Pityóka (legszebb)	1 frt 30 kr.
Marhalus	kilogr.-kint — frt 32 kr
Disznóhus	— frt 36 kr.
Juh-hus	— frt — kr.
Szalonna	— frt 60 kr.
Faggyu (nyers)	— frt 24 kr.

Hivatalos árfolyamok a budapesti áru- és értéktőzsdén, május 31-én.

Magyar aranyjárdék 6%	—
Magyar aranyjárdék 4%	102.40
Magy. papírbárdék 5%	87.80
Magyar vasúti kölesön	151.50
M. keleti vasúti államköt. I. kibocs.	98.—
M. keleti vasúti államköt. II. kibocs.	127.—
M. keleti vasúti államköt. III.	115.50
Magyar földtehermentesítési kötvény	104.50
M. földtehermentesít. kötv. záradékkal	104.50
Temes-bánati földteherm. kötvény	104.50

Temes-bánati földt. kötv. záradékkal	104.50
Erdélyi földtehermentesítési kötvény	104.50
Horvát-szlavon földteherment. kötv.	—
Magyar szőlődezmá-váltási kötvény	99.—
Magyar nyerevény-sorsjegy kölesön	121.25
Tiszaszabályozási és szegedi sorsjegy	123.50
Osztrák járadék papírban	81.25
Osztrák járadék ezüstben	82.50
Osztrák járadék aranyban	112.50
1860. államsorsjegyek	136.—
Osztrák-magyar bankrészvény	808.—
Magyar hitelbank-részvény	286.52
Osztrák hitelintézet-részvény	282.10
Ezüst	—
Cs. és kir. arany	5.95
20 frankos arany	10.08
Német birodalmi márka	62.40
London (2 havi váltókért)	127.15
20 márka arany	12.47

Felelős szerkesztő:
Ifj. Dobay János.

Kiadó tulajdonos:
Ifj. Kovács Daniel.

BOR-ÁRJEGYZÉK

Kölönte Mózes (Eszterházy-féle) pinczejéből a városház alatt K.-Vásárhelyt.
Nyitva van d. e. 10 órától d. u. 1 óráig.

	Minőség	Liter	
		l	kr
1886.	Asztali bor	18	9
„	Nagyküllömenti	20	10
„	Kisküüllömenti, igen jó	24	12
1879.	Ózdi, kitűnő	32	16
„	„ sombor	48	24
„	Törökhegyi, igen finom	70	35
„	Rizling	60	30
„	Leányka sajtolás	„	„
„	Finom vegyes cselnai	„	„
„	Budai vörös sashegyi gyógybor	80	40
„	Érmelléki	„	„
„	Rozsamáli	„	„
„	Egri piros (Schiller)	„	„
„	Ruszi asszabor	120	60

Az itt fel nem sorolt kitűnő hegyaljai, kis- és nagyküllömenti s más tiszta jó minőségű boraimat nagy választékban annál is inkább tisztelettel ajánlom, mivel boraimat én személyesen magától a termelőtől és pedig mindig a legkitűnőbb hegyekből szüreteltem és szakszerűen kezelem s így a bor valódiságáért mindig jót állok.

Egyszersmind bátor vagyok a t. borfogasztó közönséget fölhívni, hogy pinczémet, hol a legkisebb mértéktől a legnagyobb mértékig árulok, megtekinteni szíveskedjenek, s boraim jószágáról maguknak személyes meggyőződést szerezhessenek.

A fentjelzett idő alatt mindig kapható lesz borszéki, kászoni és répáti borviz.
Kézdi-Vásárhelyt, 1887. május hó.

Kiváló tisztelettel
Kölönte Mózes.

MANCHEN MIHÁLY

mint a már 1822.
és legjobb hír-

év óta fennálló
névnek örvendő

Legjobb
szerkezet

Forgó
esapok

HARANG-

birtokosa

ÖNTŐDE

és vezetője

Segesvárott
felső piacz-sor

Erdélyben
168. háasz. alatt

ajánlja magát a nagyérdemű közönségnek mindennemű új harangok készítésére egész vas-, vagy cserfa-koronával, továbbá egész vashól álló harangszékek készítésére, valamint régi, megrongált állapotban levő harangok tetszés szerinti nagyságban való átöntésére, ugyancsak raktár-készletben levő kisebb rendű harangok pontos szállítására. Mindent a legjobb és legtisztább anyagból! Szolid munka jótállás és jutányos árak s esetleg részletfizetés mellett!

Huzás már e hó 24-én!

Kincsem sorsjegy á 1 frt 11 sorsjegy 10 frt csak

Főnyeremény készpénzben

50.000 frt

10.000 frt, 5000 frt 20% lev. || 4875 pénz-nyeremény.

Kincsem-sorsjegyek kaphatók:

a magyar lovaregylet sorsjegy-irodájában Budapesten, váozi-utca 6. sz.

6— Kézdi-Vásárhelyt Szabó Albert könyvnyomdájában.

MAGYAR KIRÁLYI ÁLLAMVASUTAK.

KELETI VONAL.

Menetrend.

Érvényes 1886. október hó 1-től.

PREDEAL—NAGY-VÁRAD.

Érvényes 1886. október hó 1-től.

Állomások		319. vegyes v.	307. személyv.	301. gyorsvon.	Állomások		319. vegyes v.	307. személyv.	301. gyorsvon.
Predeal (vendéglő)	(érk. ind.)				Kis-Kapus (vendéglő, elágazás Nagy-Szeben felé)	(érk. ind.)	11.19	12.44	
Brassó (vendéglő)	(érk. ind.)	4.16	7.47			(érk. ind.)	11.31	12.49	
Botfalva	„	4.44	8.08		Tövis (vendéglő, elágazás Arad felé)	(érk. ind.)	1.22	2.09	
Földvár	„	5.02	8.24		Nagy-Enyed	(érk. ind.)	1.51	2.19	
Mogyorós	„	5.24	8.39		Kocsárd (vendéglő, elágazás Maros-Vásárhely felé)	(érk. ind.)	2.18	2.39	
Apáca	„	5.43	8.51		Gyéres (elágazás Torda felé)	(érk. ind.)	3.04	3.14	
Köpecz	„	6.05	9.07			(érk. ind.)	3.14	3.22	
Agostonfalva	„	6.15	9.14		Kolozsvár (vendéglő)	(érk. ind.)	3.51	3.53	
Alsó-Rákos	„	6.36	9.30			(érk. ind.)	4.01	3.56	
Homoród	„	7.06	9.51		Nagy-Várad (vendéglő)	(érk. ind.)	5.56	5.30	
Kacsa	„	7.28	10.04			(érk. ind.)	6.31	6.31	6.03
Bene	„	7.53	10.24		Budapest	(érk. ind.)	10.00	11.00	9.13
Erked	„	8.18	10.39			(érk. ind.)	10.55	11.15	9.18
Héjasfalva	(érk. ind.)	8.52	10.03			(érk. ind.)	7.45	10.00	2.15
Segesvár (vendéglő)	(érk. ind.)	9.19	11.19						
Medgyes	(érk. ind.)	9.31	11.26						
		10.57	12.29						

Brassóból Bukarest felé a gyorsvonat indul reggel 5 óra 45 perczkor, a vegyes vonat délután 1 óra 55 perczkor

Nyomatott Szabó Albertnél Kézdi-Vásárhelyt.